

[Niels Ravn.]

var det indtagelse gennem munden, og da var det almindelig kutyme, at dyrlægen kom og stillede diagnosen; han gav måske det første pulver, og så udleverede han i øvrigt til landmanden det, der senere skulle bruges i den pågældende sygdomsbekæmpelse.

Det er dette forhold, der i dag er ændret. I dag bruges der antibiotika, der kan have visse skadelige virkninger, hvis de ophobes i dyrenes organisme, og dér er det sprøjten, der skal bruges, og det er det, der har givet hele problematikken. Jeg mener, vi må finde sådanne bestemmelser, at vi kan genoptage den gamle metode, før disse lægemidler blev aktuelle, og denne metode mener jeg man har fundet frem til gennem den aftale, der er truffet mellem Den danske Dyrlægeforening og landbrugets veterinærudvalg. Her er vejen frem til liberalisering på dette område, og en sådan liberalisering kan jeg på mit partis vegne give tilslutning til.

Søren Jensen (Hasserris): Da jeg har haft fornøjelsen at deltage i det udvalgsarbejde, som er omtalt i lovforslaget, skal jeg ikke gøre mange bemærkninger til selve forslaget. Det fremgår jo af betænkningen, hvilken stilling man har taget i det pågældende udvalg.

Men jeg vil gerne indledningsvis slå fast, at den lovgivning, vi her har til behandling, tager sigte på sundheden og kontrollen i vore besætninger og med vore fødevarer. Producenten har kun interesse i, at danske landbrugsprodukter kan bevare et godt renommé både ind- og udadtil. Trods den ståhej, der har været fra tid til anden, mener jeg, vi har lov til at sige, at der næppe er nogen fødevarer i verden, man med større tryghed kan spise end de danske; der er næppe noget sted, hvor fødevarerne er mere under kontrol. Men det må også være sådan efter venstres opfattelse, at både de danske forbrugere og forbrugere i udlandet kan have tillid til de produkter, vi sender på markedet.

Der er i det lovforslag, som vi har til behandling, to ting at tage stilling til. Det første forslag til ændring af § 4 vedrører spørgsmålet om anvendelse af mellemteknikere eller rettere adgangen til at lade mellemtek-

nikere udføre visse opgaver, som i dag er forbeholdt dyrlæger. Den foreslåede lovændring kan venstre støtte, idet den åbner for en mulighed, som på længere sigt i hvert fald kan få en vis betydning. Jeg tror ikke, at hr. Niels Ravn har uret i, at det nok vil blive en skuffelse for mange, hvad man opnår i første omgang, men eftersom vi får større og større fusioner og virksomheder, er der ingen tvivl om, at man kan gøre meget mere brug af mellemteknikere, end vi gør og kan gøre i dag. Ved at gøre brug af mellemteknikere frigør man en kvalificeret, dyr arbejdskraft, og samtidig er vi tilgiveligt i stand til på betryggende måde at holde kontrol med fødevarereproduktionen, idet den skal foregå under dyrlægenes tilsyn.

Det andet forslag til ændring af loven er en tilføjelse til den nuværende § 7, og som det fremgår af betænkningen, har der i udvalget været enighed om det centrale i tilføjjelsen til § 7, men det bør heller ikke skjules, at der har været en længere drøftelse af, ja, også lidt afvigende meninger om landmændenes adgang til selv at behandle deres dyr med lægemidler, og det vil være naturligt efter den blæst, der har været om disse ting, at vi ser nærmere på problemerne i udvalget. Jeg tror for så vidt, at hr. Niels Ravn har ret i, at det er det bedste sted at tage de problemer frem, men jeg vil allerede nu spørge landbrugsministeren, om ændringen af § 7 vil berøre endsige på nogen måde være en hindring for den såkaldte dyrlægeordning, den aftale, der er indgået mellem dyrlægeforeningen og landbruget. Jeg anser et samarbejde mellem de praktiserende dyrlæger og landbruget for at være et meget værdifuldt forebyggende led og håber derfor ikke, at ministerens forslag på nogen måde vil gribe ind i det samarbejde, der er etableret, og som netop i disse dage søges yderligere udbygget igennem det samarbejde, der synes at være skabt mellem HVK og de praktiserende dyrlæger.

Jeg vil, når vi taler om disse ting og herunder også det forebyggende arbejde, spørge ministeren, om ikke han mener, at vi burde etablere en svinesundhedstjeneste i lighed med, hvad vi har vedrørende fjerkræ og kvæg, og her tænker jeg på laboratorierne.

I det omtalte udvalg har vi haft en kort drøftelse af receptpligten for vitaminer, jernpræparater og ormemedler. Der var i